

[Jytte Røge.]

de til skade for vore efterkommere. Dersom miljøministeren giver sit tilsagn til regionplanen 1973, indebærer dette en accept af, at der inden for en årrække etableres en sammenhængende by på størrelse med Ålborg i trekantområdet Hillerød-Allerød-Slangerup. Denne by vil kun blive opdelt af Hillerødmotorvejen, transportkorridoren og små grønne kiler, der ikke er større end slotspladsen i Hillerød.

Vi må tage stærkt afstand fra en så voldsom byvækst, som fuldstændig vil ændre områdets nuværende miljø, der bl. a. er kendetegnet ved de store åbne landbrugs- og rekreative arealer af stor skønhed mellem byerne. Hillerød og Allerød kommuner ønsker kun en begrænset bytilvækst på 400-600 boliger pr. år, og vi finder derfor, at det er forkert at reservere byzonejord til 40-50 års byggeri. Et så stort nybyggeri er klart i modstrid med de sidste 10-20 års bestræbelser på at begrænse byudviklingen i Nordsjælland.

Regionplanen indeholder også, at der etableres et regionalt center ved Hammersholt af en størrelse på op til 300 ha, dvs. ca. af samme størrelse som hele Avedøre industrivarter og med 10.000-20.000 arbejdspladser. Med så mange arbejdspladser er det også nødvendigt med store vejanlæg. Den nord-sydgående transportkorridor indeholder derfor også planer om en S-bane og en ny ringmotorvej B 5, som på visse strækninger gennemskærer meget naturskønne områder. Det er ikke så sært, at samtlige grundejerforeninger i Hammersholt har protesteret, og at man har afholdt borgermøde både i Allerød og Hillerød, hvor borgerne skarpt har udtalt sig mod regionplanen.

Når man nu ved, at henved 2 millioner af landets 5 millioner indbyggere bor i hovedstadsregionen, er det endnu mere tåbeligt at udbygge netop dette område. Dette rimer også dårligt med det, miljøministeren selv skriver i sin redegørelse side 7. Jeg citerer:

„Hovedstadsregionens alvorlige miljøproblemer vil bedst kunne løses, hvis det lykkes at fastholde og forstærke de sidste års forskydning af befolkningstilvæksten til det øvrige land. En stærk vækst må også undgås, fordi bygge- og anlægsomkostningerne ved byudviklingen må antages at væ-

re relativt større her end andetsteds i landet.“

Jeg tør nok sige, at det er ord, som befolkningen i Nordsjælland bliver glade for at høre, og som de sikkert vil holde ministeren fast på.

Då landbruget anvender 69 pct. af landets samlede areal, vil landbrugsministeren nu iværksætte en bonitetsundersøgelse, dvs. en undersøgelse af landbrugsjordens ydeevne, som har til formål at bedømme, hvilke arealer landbruget har størst interesse i, og hvilke der bedst anvendes til byvækst. Undersøgelserne skulle så indgå i regionplanlægningen. Det forekommer mig at være at vende tingene på hovedet, idet en sådan undersøgelse burde være foretaget, inden man lavede regionplanen og ikke bagefter.

Her kommer også fredningsmæssige interesser ind i billedet. Da befolkningstætheden er stor i Nordsjælland og afstandene derfor små, har det stor værdi at bevare landskaber med virkelig naturskønhed. Jeg tænker her på Birkerødborgernes årelange kamp mod Frederiksborg amtråd for at blive fri for at få en stærkt trafikeret vej gennem det naturskønne område Vaserne. Her viste naturfredningsnævnet sig som borgernes sande venner ved i ellefte time at nedlægge forbud mod enhver ændring i de bestående forhold.

I Jylland derimod, hvor befolkningstætheden er langt lavere end i Nordsjælland, og hvor der derfor er langt større naturområder, vil en forhidsig fredning af arealerne være til skade for den naturlige udvidelse af forskellige erhverv, der har behov for arealer. Jeg tænker her på gartnerier, landbrugs-ejendomme og skovbrug.

I sammenfatningen af redegørelsen kommer miljøministeren side 14, sp. 2, rigtigt ud af busken og viser sin sande socialistiske indstilling til grundlovens § 73. Jeg må hellere oplyse ministeren om, at det er den paragraf, der omhandler ejendomsrettens ukrænkelighed. Man vil fra regeringens side fremsætte lovforslag, hvorefter der kan eksproprieres til boligformål, og man vil ligeledes fra regeringen fremkomme med et lovforslag, der skal sikre bedre gennemførelsesmuligheder for den kommunale planlægning, med andre ord sikre gennemførelsen af den lov, der for mindre end et halvt år siden blev vedtaget her i folketinget og blev betegnet som sidste,